

- 2) Когато при пускането на съдържащата въглероден диоксид бутилка на пазара притежателят на марката е поставил върху тази бутилка марката си, която е както обозначена върху етикета на бутилката, така и гравирана върху гърлото на бутилката, прилагат ли се посочените по-горе критерии Bristol-Myers Squibb, и по-специално т.нар. условие за необходимост и в случая, когато трето лице с цел препродажба отново пълни бутилката с въглероден диоксид, премахва от бутилката оригиналния етикет и го заменя с етикет, върху който фигурира собственият му знак, като същевременно марката на лицето, пуснало бутилката на пазара, продължава да е видима върху гравюрата, разположена на гърлото на бутилката?
- 3) Може ли в описаното по-горе положение да се застъпва становището, че премахването и замената на съдържащия марката етикет по принцип застрашава функцията на марката като доказателство за произхода на бутилката, или с оглед на приложимостта на условията за препаковане и преetikетиране е от значение обстоятелството, че
- следва да се приеме, че съответните потребители считат, че етикетът указва единствено произхода на въглеродния диоксид (и следователно — предприятието за пълнене на бутилката); или
 - следва да се приеме, че съответните потребители считат, че етикетът поне отчасти указва и произхода на бутилката?
- 4) Доколкото премахването и замената на етикета на бутилките за CO₂ следва да се преценява с оглед на условието за необходимост, може ли случайно повреждане или отлепяне на етикетите, поставени на бутилките, пуснати на пазара от притежателя на марката, или премахването и замената им от преходно предприятие за пълнене на бутилки да представлява обстоятелство, поради което редовната замяна на етикетите с етикет на предприятието за пълнене на бутилки да трябва да се счита за необходима за пускането на отново напълнените бутилки на пазара?

(¹) Решение на Съда от 11 юли 1996 г. (съединени дела C-427/93, C-429/93 и C-436/93, Bristol-Myers Squibb и др., EU:C:1996:282).

**Преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht (Австрия), постъпило на 30 март 2021 г. —
DN/Finanzamt Österreich**

(Дело C-199/21)

(2021/C 242/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: DN

Ответник: Finanzamt Österreich

Преюдициални въпроси

Въпрос 1:

Въпрос 1, който се поставя заедно с въпрос 2:

Трябва ли текстът „държавата членка, компетентна за изплащането на [...] пенсия“ във второто изречение от член 67 от Регламент (ЕО) № 883/2004 (¹), изменен с Регламент (ЕС) № 465/2012 (²), да се тълкува в смисъл, че с него се има предвид тази държава членка, която преди е била компетентна по отношение на семейните обезщетения в качеството държава по заетостта и сега е длъжна да плаща пенсията за старост, правото на която се основава на преходно упражняване на свободата на движение на работниците на нейна територия?

Въпрос 2:

Трябва ли текстът на член 68, параграф 1, буква б), подточка ii) от Регламент № 883/2004 „права, произтичащи от получаване на пенсия“ да се тълкува в смисъл, че дадено право на семейно обезщетение следва да се счита за произтичащо от получаването на пенсия, ако, на първо място, законодателството на Съюза ИЛИ на държавата членка предвижда получаването на пенсия като условие за правото на семейно обезщетение и освен това, на второ място, условието за получаване на пенсия е действително изпълнено от фактическа гледна точка, така че „обикновено получаване на пенсия“ не попада в обхвата на член 68, параграф 1, буква б), подточка ii) от Регламент № 883/2004 и съответната държава членка не следва да се счита за „държава на предоставяне на пенсия“ от гледна точка на правото на Съюза?

Въпрос 3, който се поставя алтернативно на въпроси 1 и 2, ако обикновеното получаване на пенсия е достатъчно за тълкуването на понятието „държава на предоставяне на пенсия“:

Трябва ли в случай на получаване на пенсия за старост, правото на която е в обхвата на регламентите относно работниците мигранти, както и от осъществяване на дейност като заето лице в държава членка в предходен период, когато или държавата на пребиваване самостоятелно, или и двете държави все още не са били държави — членки на Съюза или на Европейското икономическо пространство, текстът „се предоставя диференцираща добавка, ако е необходимо, за сумата, надвишаваща този размер“ в член 68, параграф 2, второ изречение, втора част от изречението от Регламент № 883/2004 в светлината на решение на Европейския съд от 12 юни 1980 г., *Laterza*, 733/79, EU:C:1980:156, да се тълкува в смисъл, че правото на Съюза гарантира семейните обезщетения във възможно най-висока степен също и при получаване на пенсия?

Въпрос 4:

Трябва ли член 60, параграф 1, трето изречение от Регламент № 987/2009 ⁽³⁾ да се тълкува в смисъл, че същият не допуска член 2, параграф 5 от FLAG 1967, според който при развод правото на семейни добавки и на данъчния кредит за деца принадлежи на родителя, който се грижи за домакинството, докато пълнолетното дете студент е член на това домакинство, въпреки че не е подал искане нито в държавата на пребиваване, нито в държавата на предоставяне на пенсия, така че другият родител, който живее като пенсионер в Австрия и всъщност носи изключителната тежест за финансова издръжка на детето, може да обоснове правото си на семейни добавки и на данъчния кредит за деца пред институцията на държавата членка, чието законодателство е приложимо с предимство, пряко с член 60, параграф 1, точка 3 от Регламент № 987/2009?

Въпрос 5, който се поставя заедно с въпрос 4:

Трябва ли освен това член 60, параграф 1, трето изречение от Регламент № 987/2009 да се тълкува в смисъл, че за да се определи качеството му на страна в процедурата на държавата членка за предоставяне на семейни обезщетения, е необходимо също така лицето, което осъществява дейност като заето лице в Съюза, да отговаря основно за издръжката по смисъла на член 1, буква i), точка 3 от Регламент № 883/2004?

Въпрос 6:

Трябва ли разпоредбите относно процедурата на диалог съгласно член 60 от Регламент (ЕО) № 987/2009 да се тълкуват в смисъл, че тази процедура следва да се провежда от институциите на съответните държави членки не само в случай на предоставяне на семейни обезщетения, но и в случай на възстановяване на семейни обезщетения?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 465/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност и на Регламент (ЕО) № 987/2009 за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 (ОВ L 149, 2012 г., стр. 4).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд Велико Търново (България) на 6 април 2021 година — „АГРО — ЕКО 2013“ЕООД / Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“

(Дело C-217/21)

(2021/C 242/13)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд Велико Търново

Страни в главното производство

Жалбоподател: „АГРО — ЕКО 2013“ЕООД

Отговорник: Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“